

Prekmurec, ki je s čudežno potezo očaral celo Španijo

S. siol.net/sportal/prva-liga/nino-kouter-mura-549716

April 9, 2021

Nino Kouter, ki pri Muri občasno opravlja tudi vlogo kapetana, komaj čaka dan, ko se bodo lahko nadaljevala nogometna dogajanja. Foto: Grega Valančič/Sportida

"Ravno sem končal z individualnim treningom. Zdaj tečemo 'na suho', delamo vaje brez žoge in se mučimo. To je v bistvu cirkus," nam je iz Prekmurja brez olepševanja pripomnil Nino Kouter. Ni mu lahko. Slovenski reprezentant je, podobno kot vsi nogometaši v Sloveniji, razočaran, ker še nekaj časa ne bo smel trenirati z ekipo Mure, a vseeno ohranja dobro voljo. Najbolj po zaslugi sina Julijana, ki je nekaj najlepšega, kar se mu je zgodilo v tem stresnem, a še kako pestrem letu 2021.

Med obdobjem popolnega zaprtja lahko nogometaši v Sloveniji – profesionalci ali amaterji, stari ali mladi – to je povsem vseeno, pozabijo tako na skupinske treninge kot tudi na tekme. Sezona je prekinjena. **Nino Kouter**, ponosni nogometaš Mure in ljubljenelec zvestih navijačev, katerih srce bije za "čarno-bejle", pogreša akcijo.

Ko se je konec prejšnjega meseca vrnil z reprezentančne akcije, je pričakoval, da bo nadaljeval s tekmovalnim ritmom, a se je uštel. Nastopilo je daljše obdobje popolnega zaprtja, v katerem športniki skupaj protestirajo proti ukrepom države z akcijo "Tečem za šport". 27-letni Prekmurec komaj čaka, da se ponovno zažene pravo nogometno kolesje. Da začne znova trenirati z ekipo, nastopati na tekmah in pomagati Muri.

Vesel, da ni prinesel covid-19 domov, ko je bilo dekle noseče

V domovini izstopa že kar nekaj časa. Njegova kakovost štrli iz povprečja, njegove vrednosti na igrišču in zmožnosti je prepoznal tudi **Matjaž Kek**. Z Muro naskakuje vrh slovenskega prvenstva, z reprezentanco pa je kot edini udeleženec Prve lige Telekom Slovenije zaigral v uvodnem delu kvalifikacij za SP 2022. Leto 2021, za mnoge eno najbolj stresnih, odkar se ukvarjajo s športom, mu je prineslo marsikaj. Od manj prijetnih izkušenj, ki bi jih želel čim prej izbrisati iz spomina, pa vse do tistih, najlepših, kar jih sploh lahko pričara življenje. V enem mesecu je spoznal obe skrajnosti.

Ob koncu letošnjih priprav v Turčiji je doživel šok. Foto: Mario Horvat/Sportida

Najprej je konec januarja v Turčiji doživel šok. Po kakovostno opravljenih pripravah s črno-belimi se je, še danes mu ni jasno, od kod in od koga, okužil z novim koronavirusom, zato je moral ostati v karanteni v hotelu še deset dni. To je bilo mučenje, pravi preizkus živcev in zrelosti. Zdržal je, dodobra spoznal hotelsko sobo in le nekaj tednov pozneje "prejel čudovito nagrado" – postal je očka. Mali Julijan mu je polepšal življenje.

"Tisto v Turčiji se mi je v bistvu zgodilo ob pravem času. Lahko sem vesel, da nisem prinesel koronavirusne bolezni domov, ko je bilo dekle Jasmina noseče. Tega sem se najbolj bal. Ko potegneš črto nad vsem, kar se mi je zgodilo, lahko rečem, da je za mano kar dobro leto. Prelepo je biti očka, resnično," se smeji Kousterju, ponosu nogometnega Prekmurja, ki je po "prigodi" v Turčiji od Evropske nogometne zveze (Uefa) prejel potrdilo o tem, da je prebolel covid-19.

Ko je bil okužen, ni imel večjih težav. Najbolj ga je motila izolacija, ko se je "zdrava" glavnina nogometne odprave Mure vrnila v Slovenijo, sam pa je še s sedmimi osmoljenci moral ostati v hotelu. "Deset dni sem se malce slabše počutil, dva dni sem imel povišano temperaturo, malce izgubil okus. Danes zaradi tega ne čutim nobenih posledic. Naj tako tudi ostane." Upa pa, da ne bo nikoli več zbolel za boleznijo covid-19.

Ni "šlepanja", ura javlja podatke

Zaradi njega je od 1. aprila na sončni strani Alp zamrlo nogometno dogajanje. V veliki večini Evrope se igrajo tekme, v Sloveniji pa nič. Nogometiši so ostali praznih rok, tekmovalni adrenalin je izpuhtel. Izvajajo le programe, ki jim jih predpisujejo kondicijski trenerji. Igralci želijo izkoristiti vsako priložnost, da kolikor toliko zadržijo raven kondicije, zato ni "šlepanja". Vsak dan morajo preteči določeno število kilometrov, vse skupaj pa podkrepiti z dokazom.

Nino Kouster skrbno upošteva navodila in nasvete kondicijskega trenerja. Od 1. aprila tako opravlja individualne treninge. Foto: Mario Horvat/Sportida

"Vsak ima svojo uro in javlja podatke. Je pa to drugače žal improvizacija, ene vrste cirkus. Zakaj smo sploh morali prekiniti s tekmovanjem, če smo se pred vsako tekmo testirali? Resnično upam, da se čim prej vse odpre," mu je žal, da je prišlo do prisilnega premora ravno v obdobju, ko je šlo Muri dobro in ko je prvič v karieri oblekel državni dres na pravi kvalifikacijski tekmi za veliko tekmovanje.

Lani prvak Celje, letos Mura? Zakaj pa ne ...

Mura zaseda na lestvici tretje mesto. Zaostaja le za Olimpijo in Mariborom. Bi lahko na koncu sezone obveljal znameniti pregovor, da kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima? "Navijači si želijo, da bi. Tudi nogometaši sami ne bi imeli nič proti. Moramo pa seveda zmagovati in videti, kam nas bo to pripeljalo," se je nasmeljal in potrdil, kako se o tem igralci v slačilnici veliko pogovarjajo. Obstaja priložnost, tega ne skrivajo, saj za Olimpijo (s tekmo več) zaostajajo pet točk, do konca sezone pa bodo igrali še z obema slovenskima velikanoma.

Obožuje sodelovanje z dolgoletnim trenerjem Mure Antejem Šimundžo. Foto: Grega Valančič/Sportida

"Vse je mogoče. Ne čutimo tako velikega pritiska kot ga Olimpija in Maribor. Olimpija je vodilna, to je res, a se lahko zgodi še marsikaj. Še ogromno tekem se bo igralo. Če vprašate mene, je naš cilj Evropa. Potihoma pa si želim biti prvaki. Tako si želimo vsi skupaj. Zakaj ne bi enkrat uspelo tudi nam?" nas je spomnil, kako je omenjeni pogovor "o treh" osrečil Celjane. Bi se lahko zdaj ponovila zgodovina in bi letos romal naslov v Mursko Soboto? Če bi, potem bi se Mura vpisala na seznam državnih prvakov kot sedmi slovenski klub, ki je proslavljal osvojitev "kante".

"To bi si klub, ki ima tako fanatične in zveste navijače, kot so naši, tudi zaslužil. Neverjetna škoda je, da igramo pred praznimi tribunami. Vedno nam stojijo ob strani, tudi takrat, ko nam ne gre dobro," močno pogreša navijače, ki so radi spremljali Muro ne le doma, ampak tudi na vseh gostovanjih. Tudi na najbolj oddaljenih, denimo v Kopru ali pa Sežani. Če so bile tribune seveda odprte za občinstvo.

Njegov najljubši trenutek v nogometu

Kouter je s črno-belimi sicer že osvajal lovorike. Eden najljubših trenutkov, kar jih je doživel pri Muri, zagotovo predstavljata pokalna lovorika (2020) in drugoligaški naslov (2018).

Zelo rad se spominja sprejema navijačev po lanskoletni osvojitvi pokalnega naslova, ko so v prekmurskem finalu ugnali Nafto. Foto: Blaž Weindorfer/Sportida

Poleg seveda nepozabnega zadetka, doseženega s prav posebnim strelom, imenovanim rabona. Z njim si je dal duška proti Domžalam (2018), in po enem najbolj atraktivnih ter tehnično dovršenih zadetkov v zgodovini 1. SNL pristal celo na straneh največjih španskih športnih dnevnikov.

Nepozabna rabona Nina Kousterja:

"To je moj najljubši trenutek v nogometu. Zakaj rabona? Spomnil sem se na udarec, ki sem ga znal uporabljati v dvoranah, ko smo igrali mali nogomet. Na treningu pri Muri sem ga večkrat preizkušal, nato pa je sledilo tisto proti Domžalam. Prešnilo me je v trenutku, sreči ni bilo videti konca," ga še danes mnogi sogovorniki radi spomnijo na ta presežek, ki je bil izbran tudi za najlepši gol jesenskega dela.

Pred leti je nastopal tudi v dresu Zavrča. Tako je nastopil na prijateljski tekmi proti splitskemu Hajduku. Foto: Vid Ponikvar Z Muro v tej sezoni ni dosegel vsega, kar bi si želel. Najbolj ga peče jesenski neuspeh, pokalni polom v Zavrču, po katerem je Mura, branilka pokalnega naslova, neslavno izpadla že na prvi stopnički. Izgubila je proti drugoligašu, ptujski Dravi. Kot da mu ena najmanjših občin v Sloveniji ne bi bila usojena. Pred leti je namreč nosil dres Zavrča. Bolj kot ne po naključju.

Finančni propad Mure, kluba, ki ga od prihoda s Tišine že od majhnega nosi v srcu in je v prvi ligi debitiral že pri 17 letih, ga je zelo prizadel. Moral se je odpraviti drugam. Z Zavrčem se je uvrstil v prvo ligo, a ni izkusil pretirane sreče. Nagajalo mu je zdravje, ni veliko igral, zato se je odpravil drugam.

Izkušnje je raje nabiral v drugi ligi pri Veržeju, kjer si je delil slačilnico s številnimi bodočimi zvezdniki NK Maribor in slovenskega nogometa. Z njim so igrali tudi **Luka Zahovič**, **Petar Stojanović**, **Dino Hotić** in še nekateri, kar mu je zelo koristilo pri razvoju.

Poslušal je Mitjo Möreca in se vrnil k stari ljubezni

V želji za boljšim finančnim zaslužkom se je podal v Avstrijo, tik čez mejo k nižjeligašu Bad Radkersburgu, a je hitro ocenil, da ni vse v denarju.

Leta 2012 je z Muro 05 v kvalifikacijah za ligo Europa zaigral v play-offu proti slovitemu rimskemu Laziu. Tako se je boril za žogo z reprezentantom BiH Senadom Lulićem. Foto: Urban Urbanc/Sportida

"Bil sem dobro plačan, vse je bilo vrhunsko, a sem imel višje ambicije. Dobro se spominjam, kako mi je takrat Mitja Mörec govoril, da bi moral iti drugam in še kaj narediti v karieri. Poslušal sem ga in se vrnil domov," je še danes ponosen, da je pri 24 letih prisluhnil ponudbi prerrojene Mure, ki se je na bolj zdravih finančnih temeljih vračala proti klubiški eliti.

"Prepoznal sem zdravi, pravi projekt." Uspehi so se vrstili, Mura je bila najboljša v tretji, nato še v drugi ligi, v prejšnji sezoni pa je osvojila celo pokal. "Lepo nam je, še lepše je, ko smo izvedeli, da Ante Šimundža ostaja naš trener. Je odličen strateg, zelo pozitivna oseba. Ogromno ima znanja in pozitivne energije, zna delati tako s starejšimi kot mlajšimi, željnimi dokazovanja," je vesel, da je vodstvu Mure uspelo prepričati Šimundžo, da ostane v Fazaneriji še nekaj let.

Sportal Šimundža ostaja v Murski Soboti delitve: 1

Nori občutek, ko je poslušal navijače v Sočiju

Že več kot leto dni ni igral pred spodobno polnimi tribunami. Zato je tisto, kar je doživel na reprezentančni akciji, ko je Slovenija v kvalifikacijah za SP 2022 27. marca gostovala v Sočiju, občutil kot nekaj zelo nenavadnega.

Dvoboj v Sočiju je spremljalo okrog 15 tisoč ruskih navijačev. Foto: Guliverimage

"Ko si eno leto brez navijačev, potem pa doživiš tisto, kar smo mi v Sočiju, ti ni vseeno. To je res nori občutek, bilo je 15 tisoč glasnih navijačev. Upam, da se bodo stadioni čim prej odprli tudi v Sloveniji, saj se nogomet ne nazadnje igra prav za gledalce. V Sočiju sem

sedel na tribuni, tako da sem bil še bližje ruskim navijačem, ki so se drli že dve vrsti za menoj. Vsi v maskah, držali so se protokola. Bilo je lepo. A tudi ne preveč pošteno do Slovenije (smeh, op. p.), saj smo mi igrali domače tekme brez gledalcev. Rusi so imeli tako prednost," se je vrnil poln vtisov iz "olimpijskega" Sočija, kjer se slovenski reprezentanci ni izšlo vse po načrtih. Izgubila je z 1:2. In to po odmevni zmagi nad Hrvaško (1:0), ki jo je spremljal s klopi za rezervne igralce.

Vse, kar so naredili dobrega, je padlo v vodo

Za člansko izbrano vrsto je zbral pet nastopov. Foto: Grega Valančič/Sportida Po porazu v Sočiju, takrat ni bil med kandidati za nastop, je s Kekovo zasedbo odpotoval na Ciper in zaigral. Bil je edini nogometaš, ki je tako prejšnji mesec branil čast Prve lige Telekom Slovenije v članski reprezentanci. "Zelo sem bil vesel, da sem dobil nekaj minut. Manj sem bil vesel z rezultatom. Prav škoda, da se nam je to zgodilo. Proti Hrvatom vzameš tri točke, proti Rusom dobro igraš, treba je priznati, da smo bili v Sočiju v drugem polčasu dosti boljši in bi morali zabiti gol. Nato pa smo prišli na Ciper in izgubili. Škoda. Vse, kar smo naredili dobrega, je padlo v vodo in morali spet začeti na novo," je veliko razmišljal o razlogih, zakaj je Slovenija na Cipru zaigrala slabše kot na prejšnjih dveh tekmah.

O tem ni hotel preveč razglabljati javno, nam je pa zagotovil, da v Nikoziji ni bilo prisotno podcenjevanje Slovenije, še zdaleč ne, se pa je pri določenih igralcih malce poznala utrujenost. "Drugače smo bili vsi visoko motivirani. 'Napaljeni', hoteli smo osvojiti tri točke," je poudaril. To je bil njegov peti nastop za reprezentanco, a tudi prvi poraz. Ker pa je do konca kvalifikacijskega ciklusa še sedem tekem, skupina pa zelo nepredvidljiva in izenačena, ne vidi nikakršnega razloga za dramo. "Kje pa! Še vedno imamo lepo možnost."

Lani je na dvoboju lige narodov proti Moldaviji zaigral s posebno obvezo na glavi. Foto: Vid Ponikvar

Na naslednji tekmi, Slovenija bo 1. septembra gostila Slovaško, bi lahko kandidiral za nastop v začetni enajsterici, saj bo **Jasmin Kurtić**, standardni zadnji zvezni igralec v Kekovi četi, dvoboj primoran izpustiti zaradi kazni rumenih kartonov.

O tujini kaj dosti ne razmišlja

Zelo rad odhaja na reprezentančne akcije. "Odlično se razumemo, vzdušje je odlično, fantastično. Kot da bi se poznali že dolgo. Zelo je sproščeno. Veliko se pogovarjamo, šalimo, družimo," je navdušen nad energijo, ki jo občuti, ko se znajde ob najboljših slovenskih nogometaših.

Na reprezentančnih akcijah si deli sobo s prekmurskim sosedom Damjanom Boharjem.
Foto: Grega Valančič/Sportida

Njegov sostanovalec je pričakovano prekmurski sosed **Damjan Bohar**. Ga kaj vabi v Hrvaško, kjer si služi kruh pri Osijeku in mu gre za zdaj odlično? "Ne bi bilo slabo, tega se že ne bi branil," je kot iz topa odgovoril Kouter. Spoštuje hrvaško ligo, še toliko bolj po tistem, ko je Dinamo Zagreb izločil Tottenham. Vseeno pa o tujini kaj dosti ne razmišlja. Osredotočen je le na Muro, z njo ima sklenjeno pogodbo še dobri dve leti in se mu nikamor ne mudi. "Z glavo sem povsem pri Muri. Ko pa bo ponudba, če bo kakšna resna, pa bomo videli, kako naprej. Imam pa ambicije, da bi se preizkusil še v kakšni močnejši tuji ligi, to pa je res."

Nino Kouter je edini nogometaš Prve lige Telekom Slovenije, ki mu je selektor Matjaž Kek namenil igralne minute v kvalifikacijah za SP 2022. Foto: Blaž Weindorfer/Sportida

Klub bi lahko zaslužil lepe denarce, saj ima v svojih vrstah članskega reprezentanta. "Zaradi tega ne čutim pritiska, niti nočem oditi v tujino na silo, pa bi se potem čez pol leta že vračal," je odločen. Raje želi še naprej pomagati Muri, ki je še vedno v boju za državno krono.

Vsaj do ponedeljka bo moral pozabiti na skupne treninge in še naprej piliti formo ter nizati kilometre nekoliko drugače. Kot pravi profesionalac in vzor mlajšim soigralcem, občasno pri Muri nosi tudi kapetanski trak, si česa drugega niti noče privoščiti. To je Nino, ljubljenec navijačev in veliki nogometni ponos Prekmurja, hkrati pa tudi Prve lige Telekom Slovenije!